

ПРОЛЕТЕН ПЛАМЪК

Дигни очите си и бодро
небето синьо погледни
и чуй в простора необятен,
как пеят пролетни вълни.

От небесата като ручей
покой и ведрина саруи,
и всеки лист и всяка пъпка
в пожър от светлина гори.

Над свежите треви-небето
люлей запалени крила
и пръска сред венци от пурпур
вълни от слънчева мъгла.

Гори сред пламъци простора,
и в златни утринни лъчи
в сърцата мощно се разгаря
копнеж към слънчеви зари.

16